

KO JE KO

Dragan Babić (1987, Karlovac), diplomirani student Odseka za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratke priče, prikaze i kritike. Dobitnik nagrada „Janoš Siveri“ i „Duško Trifunović“ u Novom Sadu i Prve nagrade u kategoriji kratke priče na XVII Svetosavskom književnom konkursu Narodne biblioteke „Njegoš“ iz Knjaževca. Uvršten je u zbornike kratkih priča „Najkraće priče 2009“ i „Najkraće priče 2010“ izdavačke kuće „Alma“ iz Beograda. Živi u Somboru.

Laura Barna (1964, Jazovo u Banatu), školovana se u Splitu i Beogradu. Objavljuje prozu i stručne radove iz istorije umetnosti od 1995. godine. Objavila je sledeće knjige: romani – *Protovir* (2003), *Nevolje gospodina T. ili suterena* (2005), *Crno telo* (2007), *Moja poslednja glavobolja* (2008), *Sanatorijum pod belim* (2009) i *Đorđoneova kletva* (2011); monografija: *Devet srednjovekovnih manastira u Bosni* (2006/2007); knjiga eseja: *Umetnost nema definiciju* (2007); zbirke priča: *Dijalog o kamenu* (2008), *Četiri elementa* (2009). Za roman *Crno telo* osvojila je nagradu „Miroslav Dereta“ 2007. godine. Živi i stvara u Beogradu.

Sven Birkerts (1951, Pontijak, Mičigen), američki esejista i književni kritičar, letonskog porekla. Predavao je kreativno pisanje na Harvardu, koledžima Emerson, Amherst i Benington. Urednik je književnog časopisa *Agni*. Objavio je šest knjiga: *An Artificial Wilderness: Essays on 20th Century Literature* (1987), *The Electric Life: Essays on Modern Poetry* (1989), *American Energies: Essays on Fiction* (1992), *The Gutenberg Elegies: The Fate of Reading in an Electronic Age* (1994), *Readings* (1999), *My Sky Blue Trades: Growing Up Counter in a Contrary Time* (2002), *The Other Work* (2011). Živi u Arlingtonu, Masačusets.

Matje Bomije (*Matthieu Baumier*; 1968, Pariz), trenutno priprema prvu knjigu pesama (koja će se pojaviti 2013). Njegove pesme i poetske proze pojavile su se u mnogim časopisima. Autor je romana

i eseja (*Flammarion, Belles Lettres, Presses de la Renaissance*), suosnivač časopisa *La Sœur de l'Ange*. Sad se posvetio isključivo poeziji. Trenutno je glavni urednik on-line magazina *Recours au Poème*.

Žerar Bošolije (*Gérard Bocholier*; 1947, Klermon-Feran, Francuska), urednik časopisa za poeziju *Arpa*. Sarađuje sa *NRF, Chemin des livres* i sa *Revue de Belles Lettres*. Pesnik, autor dvadesetak zbirki poezije. Poslednja objavljena: *Psaumes du bel amour* (Ad Solem).

Paskal Bulanže (*Pascal Boulanger*; 1957), radi kao bibliotekar u predgrađu Pariza. Paralelno sa spisateljskim radom, već tridesetak godina ispituje način istorijskog restituiranja poetskog polja koje se razvija i kroz prozu. Bio je odgovorni urednik edicije „Le corps certain“ kod izdavača Comp'Act. Učestvuje na čitanjima, debatama i konferencijama, u Francuskoj i inostranstvu, koji se tiču književnosti. Vodio je književne radionice u gimnaziji u Kreteju 2003. i 2004. Prevođen je na nemački i hrvatski. Objavio: *Septembre, déjà* (1991), *Martingale* (1995), *Une action poétique de 1950 à aujourd'hui* (1998), *Le Bel aujourd'hui* (1999), *Tacite* (2001), *Le Corps certain* (2001), *L'émotion l'émeute* (2003), *Jongleur* (2005), *Les horribles travailleurs, in Suspendu au récit, la question du nihilisme* (2006), *Fusées et paperoles* (2008), *Jamais ne dors* (2008), *Cherchant ce que je sais déjà* (2009), *L'échappée belle* (2009), *Un ciel ouvert en toute saison* (2010), *Le lierre la foudre* (2011). Zastupljen u antologijama.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Kriisa Abanija, Rejfa Larsena i dr. Radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Marjan Čakarević (1978, Čačak), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objav-

ljene knjige poezije: *Isečci* (1997), *Paragrad* (1999) i *Sistem* (2011). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Aleš Debeljak (1961, Ljubljana), pesnik, prevodilac i esejist. Završio je studije komparativne književnosti i filozofije, magistrirao i doktorirao sociologiju kulture u SAD, gde je više godina boravio kao predavač na Sirakuza univerzitetu (Njujork). Sada predaje na ljubljanskom Fakultetu za političke i društvene nauke. Objavio je sledeće knjige pesama: *Zamene, zamene* (*Zamenjave, zamenjave*, 1983), *Imena smrti* (1985), *Rečnik tišine* (*Slovar tišine*, 1987), *Minuti straha* (*Minuta straha*, 1990), *Grad i dete* (*Mesto in otrok*, 1996), *Nezavršene ode* (*Nedokončane hvalnice*, 2000), *Pod gladinom* (*Pod gladino*, 2004), *Krijumčari* (*Tihotapci*, 2009). Iz oblasti esejistike objavio je: *Meloholične figure* (1988), *Postmoderna sfinga* (1989), *Tamno nebo Amerike* (1991), *Sumrak idola* (1994), *Forme religiozne imaginacije* (1995), *Individualizam i literarne metafore naroda* (1998), *Atlanski most: eseji o američkoj književnosti* (1998), *Na ruševinama modernosti* (1999), *Lanjski sneg: eseji o kulturi i tranziciji* (2002), *Evropa bez Evropljana* (2004), *Balkansko brvno* (2010) i druge. Takođe je priredio brojne knjige na slovenačkom i engleskom jeziku. Njegova dela su prevedena na više svetskih jezika. Dobitnik je brojnih nagrada kako na prostorima bivše Jugoslavije, tako i u Sloveniji i inostranstvu. Živi i radi na relaciji Ljubljana – SAD.

Pjer Deno (*Pierre Dhainaut*; 1935, Lil, Francuska), jedan je od najvažnijih francuskih pesnika danas. Nakon dobro pogođenog naslova *Le Poème commencé* (*Započeta pesma*, 1969), objavljenog pod uticajem nadrealizma, od kojeg se ubrzo udaljio, sledi veliki broj knjiga. Spomenimo, među najskorijima: *Pluriel d'alliance* (2005), *Levées d'empreintes* (2008), *Plus loin dans l'inachevé* (2010) i *La Nuit, la nuit entière* (2011).

Kristof Dofen (*Christophe Dauphin*; 1968, Nonankur, Normandija), pesnik, esejista i književni kritičar. Uređuje časopis *Les Hommes sans Epaules* (www.leshommessansepaules.com). Priredio je dve antologije (*Les Riverains du feu, une anthologie émotiviste de la poésie francophone contemporaine*, 2009; *Riverains des falaises*, 2011), autor je petnaest knjiga poezije, najskorije: *Totems aux yeux de rasoir*, počmes 2001-2008 (2010), i *L'Homme est une ile*

ancrée dans ses émotions. Objavio je jedanaest esaja, među kojima: *Jacques Hérold et le surréalisme* (2010) i *Ilarie Voronca, le poète intégral* (2011).

Gwen Garnije Digui (*Gwen Garnier-Duguy*; 1972, Morle, Finister), objavljuje svoje prve pesme 1995. u časopisu proisteklom iz nadrealizma, *Supérieur Inconnu*, s kojim saraduje sve do 2005. Oduševljen slikarstvom Roberta Mangua, napisao je roman o njegovom delu, *Nox*. Pesme su mu objavljene u časopisima... *Sarrazine, La Sœur de l'Ange, POESIEDirecte, Les cahiers du sens, Le Bateau Fantôme, La main millénaire, Nunc. Ditch poetry* (Kanada). Njegova pesma „Sainteté je marche vers toi“ objavljena je u zborniku *L'année poétique 2009*, aux éditions Seghers. Godine 2011, objavio je prvu knjigu pesama *Danse sur le territoire, amorce de la parole* (predgovor Mišela Osta). U maju 2012. osniva internet-časopis www.recoursaupoe.me.fr, posvećen isključivo poeziji.

Gordana Đilas (1958, Nakovo), završila je Filozofski fakultet u Novom Sadu, grupa za Jugoslovenske i opštu književnost. Objavila je knjige poezije *Pred ogledalom* (1985), *Gospodine, gospodine* (1989), *Carski vrt* (1996), *Zvezda juga* (2002), *Usputna stanica* (2005), *Učitelj sećanja* (2009), *Sećanje koje se nije dogodilo* (2011), *Bila sam poslušno drvo* (izabrane i nove pesme, 2012), *Druge stvari* (2012), kao i knjige *Šest poslanika Biblioteke Matice srpske* (1998), *Mapa sveta Petrovaradinske tvrđave* (sa B. Popržanom, N. Mamulom, Đ. Pisarevim, 2005). Priredila knjige *Reči i vreme* (izabrani tekstovi Milana Pražića, 2002), *Otvoreni svet* (izabrani prevodi Duška Vrtunskog, 2003) i *Tribina mladih: 1954-1977* (sa N. Mamulom, 2004). Dobitnica nagrada „Pečat varoši sremskokarlovačke“ i „Milica Stojadinović Srkinja“. Živi u Novom Sadu.

Matje Gostola (*Matthieu Gosztola*; 1981, Man, Francuska), kao doktorand iz književnosti i društvenih nauka, predaje književnost u Manu i Parizu. Po obrazovanju pijanista i kompozitor (pod mentorstvom Valtera Hodaka), održava recitale, kao izvođač ili improvizator, samostalno ili u sprezi sa poezijom, kao što je bio slučaj na međunarodnom festivalu *MidiMinuitPoésie*. Objavio, između ostalog: *Ton départ ensemble* (2011), *Un père* (*Chant*) (2011), *La Face de l'animal* (2011), *Visage vive* (2011), *Contre le nihilisme* (2011), *Le génocide face à l'image* (2012, esej iz političke filozofije), *Traverser le verre, syllabe après syllabe* (2012), *Ariane Dreyfus* (2012).

Željko Grahovac (1955, Zenica), diplomirao je na Katedri za filozofiju i sociologiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu. Radio je kao predavač filozofskih i socioloških disciplina u srednjoj školi (u Zenici i u Kaknju), kao urednik u GIK „OKO“ u Sarajevu te kao bibliotekar-informator u Općoj biblioteci u Zenici, gdje je još uvijek zaposlen. Objavio knjige poezije *Sveto rastrojstvo* (1986) i *Bol, boja božje milosti* (2008), kao i knjigo eseja i kritika *Sricanje i nicanje* (1999), te monografske književnokritičke studije *Anđelko Vuletić – pjesnik žedi i poruge* (1998) i *Staništa i prominuća svjetlosti; o književnom djelu Vitomira Lukića* (1999). Od 1988. bio je član Udruženja književnika BiH, a od 1998. član Društva pisaca u BiH. Časopis Društva pisaca BiH „Život“ uređivao je u razdoblju od 2003. do 2007. godine. Član redakcije „Bosanske vile“ bio je u periodu od 1999-2003. godine, a kasnije, u razdoblju od 2009. do 2011. i glavni urednik tog časopisa.

Robert Grej (*Robert William Geoffrey Gray*, 1945), odrastao je u malom ribarskom mestu na obali Novog Južnog Velsa. Napustio je školu rano i radio u Sidneju uglavnom kao novinar, redaktor i nabavljač knjiga za knjižaru. Dobitnik je mnogobrojnih stipendija Organizacije australijske vlade za pomaćanje umetnosti. Njegovi memoari u prozi, *Zemlja kroz koju sam prošao poslednji* (*The Land I Came Through Last*) je nagrađen prestižnom nagradom 2008. godine, a nedavno je objavljena knjiga njegovih sabranih pesama, *Cumulus*, koja uključuje osam knjiga poezije.

Zdravka Gugleta (1984), diplomirala je komparativnu književnost na Univerzitetu Monaš u Melburnu 2008, gde trenutno pohađa četvrtu godinu doktorskih studija na Katedri za Slavistiku pod nadzorom profesorke Slobodanke Vladiv-Glover. Piše o pesničkoj slici u poeziji Vaska Pope i Čarlsa Simića. Objavljuje naučne radove i književne prevode.

Matje Hilfiger (*Mathieu Hilfiger*; 1979, Strazbur, Francuska), pisac, osnovao je i uređuje od 2001. časopis *Le Bateau Fantôme*. Član redakcije *Recours au počme* (štampanog i internet-časopisa). U periodici objavljivao pesme i proze, kao i druge tekstove i razgovore u zbornicima. Poslednja objavljena zbirka: *D'une Craie qui s'efface* čemu prethodi *Reflets et Disgrâce* (2009). Naročito ga zanimaju pitanja porekla, noći i mesta; trenutno radi na ciklusu knjiga među kojima je prva *Nuit Primitive* (neobjavljeno).

Slobodan Ivanović (1988, Nikšić), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na katedri za francuski jezik i književnost. Pobedio je na konkursu *Pjesnička riječ na izvoru Pive* 2009. godine i kao nagradu objavio knjigu *Adresa sna* (2010). Pesme su mu objavljene u antologiji nove poezije YU prostora *Van kutije* (2009). Objavljuje na književnim sajtovima, i učestvuje na raznim beogradskim i drugim čitanjima poezije, privatnim i javnim. Svira harmoniku u bendu *sHpiritus mOvens*. Živi i radi u Beogradu, piše, prevodi i čita.

Đorđe J. Janić (1941, Vlasotince), piše i objavljuje tekstove iz oblasti književne kritike, književne istorije, religiozne eseje, književnu polemiku i eseje o srpskom duhovnom nasleđu. Takođe objavljuje kraće tekstove i obimne studije iz istorije, etnologije, folkloristike, kao i političke komentare i analize. Više godina bio je spoljni saradnik Instituta za književnost i umetnost u Beogradu na projektu *Istorija srpske periodike* gde je obrađivao srpske religiozne časopise XIX i XX veka. Objavio je sledeće knjige: *Snevač jasnovidac* (1981), *Savremenikovi zapisi* (1984), *Sve senka smrti biva* (1987), *Živ Bog* (1990), *Mali hrišćanin* (tri izdanja), *Hadžija večnosti* (1994), *Hrišćanin u savremenom svetu* (1996), *Svet straha* (2001), *Traganje za verom Isidore Sekulić* (2001), *Po milosti Božijoj – vladika Nikolaj o monarhiji* (2005), *Prastara reč* (2005), *Politika kao teodulija: politička misao vladike Nikolaja* (2009) i *Pesnik i svet u književnom delu Mirka Magaraševića* (2011).

Saša Kozic (1988, Kikinda), studira Srpsku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.

Viktorija Krombholc (1982, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao lektor. Objavila je studiju *Ples po žici: pol, rod i identitet u romanima Toni Morison* (2010). Živi u Novom Sadu.

Aleksandar B. Laković (1955, Peć), piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je sledeće knjige: *poezija – Noći* (1992), *Zaseda* (1994), *Povratnik u Hilandar* (1996), *Drvo slepog gavrana* (1997), *Dok nam krov prokišnjava* (1999), *Ko da nam vrati lica usput izgubljena* (izbor, 2004); studije – *Od totema do srodnika: mitološki svet Slovena u srpskoj književnosti* (2000), *Hilandarski putopisi* (2002), *Tokovi van tokova – autentični pesnički postupci u savremenoj srpskoj poeziji* (2004), *Jezikotvorci: gongorizam u srpskoj poeziji*

(2006), *Dnevnik reči: eseji i prikazi srpske pesničke produkcije 2006-2007* (2008) i *Dnevnik glasova* (2011). Živi u Kragujevcu

Radmila Lazić (1949, Kruševac), pesnikinja, antologičarka, urednica, objavila je sledeće samostalne zbirke poezije: *To je to* (1974), *Pravo stanje stvari* (1978), *Podela uloga* (1981), *Noćni razgovori* (1986), *Istorija melanholije* (1993), *Priče i druge pesme* (1998), *Iz anamneze* (2000), *Doroti Parker Bluz* (2003), *Zimogrozica* (2005), *In vivo* (2007) i *Misliti sebe* (2012), kao i tri knjige izabranih pesama. Izbori iz poezije izašli su joj u Makedoniji, Americi, Engleskoj i Norveškoj. Objavila je knjigu eseja o poeziji *Mesto žudnje* (2005). Koautorka je knjige antiratne prepiske *Vjetar ide na jug i obrće se na sever* (1994). Autorka je antologije ženske poezije *Mačke idu u raj* (2000) i antologije srpske urbane poezije *Zvezde su lepe, ali nemam kad da ih gledam* (2009). Pokrenula je i uređivala časopis „Profemina“. Dobitnica je više značajnih pesničkih nagrada. Živi u Beogradu.

Alis Manro (Alice Ann Munro, 1931, Vingem, Ontario, Kanada), vodeća je feministička spisateljica iz Kanade. Objavila je devet zbirki pripovedaka, kao i jedan roman *Lives of Girls and Women* (1971). Zbirke pripovedaka su joj tri puta odlikovane nagradom „Governor“ – najprestižnijim književnim priznanjem u Kanadi (1968, 1978. i 1986). Na srpski jezik prevedene su njene zbirka priča *Bekstvo* (2006) i *Previše sreće* (2011), kao i roman *Životi devojaka i žena* (2010), u izdanju zrenjaninske „Agore“.

Žan Mezon (Jean Maison), pesnik, bavi se proizvodnjom lekovitog bilja. Pod velikim uticajem Šatobrijana, Sandrara i Reverdija, svoje prve pesme šalje Reneu Šaru, sa kojim će ga vezivati veliko prijateljstvo, sve do pesnikove smrti. Među poslednjim objavljenim knjigama: *Consolamentum* (2004), *Hommage à Jean Grosjean (Omaž Žanu Grožanu, 2007)*, *Araire* (2009), *Le premier jour de la semaine (Prvi dan u nedelji, 2011)*.

Marija Nenezić (Beograd), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu na Grupi za srpsku i opštu književnost. Urednica je u redakciji za kulturu RTS-a, i jedna od urednica emisije „Beokult“. Živi u Beogradu.

Mihajlo Pantić (1957, Beograd), prozni pisac, kritičar, univerzitetski profesor. U književnosti je debitovao početkom 80-ih godina prošlog veka, da

bi do danas objavio više od četrdeset knjiga studija, eseja, književnih kritika i antologija, te osam knjiga priča. Priče su mu prevedene na dvadesetak jezika i uvrštene u mnoge antologije i preglede kod nas i u svetu. Od novijih dela treba spomenuti kapitalnu *Antologiju srpske pripovetke 1-3* (2005), potom kolekciju *Sve priče Mihajla Pantića 1-4* (2007), te pripovedačku zbirku *Ovoga puta o bolu* (2007) i *Priče na putu* (2010). Živi u Beogradu.

Saša Radojčić (1963, Sombor), diplomirao je filozofiju na Filozofskom, magistrirao na Filološkom fakultetu, a doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Predaje na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Piše poeziju, kritiku, eseje i prevodi sa nemačkog. Knjige pesama: *Uzalud snovi* (1985), *Kamerna muzika* (1991), *Amerika i druge pesme* (1994), *Elegije, nokturne, etide* (2001), *Četiri godišnja doba* (2004). Knjige kritika, eseja i studija: *Providni anđeli* (2003), *Poezija, vreme buduće* (2003), *Ništa i prah – antropološki pesimizam Sterijinog Davorja* (2006), *Stapanje horizonta – pesništvo i interpretacija pesništva u filozofskoj hermeneutici* (2010) i *Razumevanje i zbivanje – osnovni činioci hermeneutičkog iskustva* (2011). Živi u Somboru.

Igor Rajnjak (1987, Novi Sad), diplomirao je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše oglede i književne prikaze, radi intervjuje i prevodi sa ruskog i engleskog jezika.

Maja Rogač (1973), doktorirala na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavila je studije *Figuralnost i figurativnost* (2008) i *Istorija, pseudologija, fama* (2009). Objavljuje kritičke tekstove u periodici. Živi u Novom Sadu.

Lesli Skalapino (Leslie Scalapino; 1944-2010), američka pesnikinja, rođena u Santa Barbari, Kaliforniji. Još kao dete je sa ocem proputovala Aziju, Afriku i Evropu, pa će njeni kasniji radovi reflektovati to iskustvo. Pisala je poeziju, prozu, međužanrovske romane, drame, eseje. Sarađivala sa drugim pesnikinjama (Lyn Hejninian) i umetnicama (Kiki Smith, Marina Adams) na raznim projektima. Osamdesetih je osnovala izdavačku kuću „O Books“ koja je objavljivala kako inovativnu poeziju mlađe generacije tako i poeziju afirmisanih autora.

Srdan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Jedan je od

pobednika konkursa za najbolju neobjavljenju priču internet sajta www.bestseler.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je roman *Mrtvo polje* (2010) i zbirku priča *Espirando* (2011).

Darko R. Suvín (1930, Zagreb), profesor emeritus Univerziteta Mekgil (Kanada), predavao je i na univerzitetima Zagreb i Masačusets i gostovao na brojnim drugima. Objavio 18 knjiga i preko 500 članaka o komparativnoj književnosti i dramaturgiji, teoriji kulture, utopizmu i naučnoj fantastici, te o političkoj epistemologiji; objavio je tri knjige poezije. Član je Kanadske akademije (RSC). Aktuelne knjige: *Gdje smo? Kuda idemo?* (2006), *Naučna fantastika, spoznaja, sloboda Novi Sad* (2009).

Tamara Šuškić (1981, Beograd), diplomirala italijanski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu; autorka dve zbirke poezije *Slika jedne slagalice* (2001) i *Private show* (2005); koautorica antologija *Diskurzivna tela poezije* (2004), *Tragom roda smisao angažovanja* (2006) i *24/7 tragom ljubavi* (2006); koautorica drama *Diskretne žene, dekorativno dete, danska dogma* (2008; javno čitanje u kulturnom centru Parobrod, Beograd, 2012) i *Plovidba* (javno čitanje na Sterijinom pozorju, Novi Sad i u Gledališću Glej, Ljubljana, 2009). Sa Goranom Korunovićem, Urošem Kotlajićem, Bojanom Vasićem i Vladom Tabaševićem osnovala poetsko-umetničku grupu. Objavljivala u časopisima u zemlji i inostranstvu. Bavi se prevodjenjem i fotografijom.

Vitimir Teoflović (1943, Vrčin), diplomirani filolog (svetska književnost), piše aforizme, pesme, priče, eseje, književne prikaze... Objavio je knjige aforizama *Dole crni petak* (1978), *Primeri optimizma* (1989), *Državni cirkus* (1989), *Srbi i ostatak sveta* (2006) i *Orvel neće proći* (2008), zbirku pesama *Sunce iznutra* (1991) i knjigu eseja *Hiperborejci na Sumatri* (2002), čiju prvu polovinu čine tekstovi o Milošu Crnjanskom, a drugu eseji o našim i stranim književnim i filozofskim temama. Priredio je antologiju *Vrag i šala (pola stoleća srpskog aforizma: 1950-2000)*, koja je doživela dva izdanja kod nas, a u prevodu Jovana Gagića 2002. izašla je i u Moskvi, pod nazivom *Čert i šutka*. Zastupljen je u više zbornika i antologija aforizama i kratkih priča kod nas i u svetu; prevodjen na više jezika.

Nebojša Vasović (1953, Kraljevo), pesnik i esejista. Na Filološkom fakultetu u Beogradu diplomirao na grupi Jugoslovenska književnost sa opštom. Bio je jedan od urednika „Književne reči“ (1984-88) i književni kritičar „Trećeg programa Radio Beograda“ (1980-88). Emigrira za Kanadu 1988, a potom odlazi u San Francisko gde je na New College of California magistrirao 1992. na programu Poetics sa temom „Epigramska poezija D. H. Lorensa“. Objavio je sledeće knjige pesama: *Struna/Suton* (1983), *So lično* (1986), *Brazil* (1986), *Pesme za decu i kaluđere* (1989), *Perdido* (1991), *Gong u žitu* (1991), *Muzika roba* (1992), *Talmud i ja* (1992), *Sedam čunova* (1995), *Posećene su šume* (2003), *Ni ljubavi ni hleba* (2006) i *Izabrane pesme* (2011). Pored poezije objavio je i esejističko-polemičke knjige: *Poezija kao izvanumiste* (1983), *Protiv Kundere* (2003), *Lažni car Šćepan Kiš* (2004), kao i knjigu dnevnčkih zapisa *Dnevnik 1* (2004). Živi u Torontu.

Pol Vermelen, prevodilac i pesnik. Živi i radi u Briselu. *Recours au Poème* će uskoro objaviti njegove prve pesme.

Filip B. Vukotić (1985, Kosjerić), apsolvent je srpske književnosti i jezika na Filološkom fakultetu u Beogradu. Član je rok benda *Prosuti iznutra*. Uređivao je časopis studenata Filološkog fakulteta „Znak“. Objavio zbirke pesama: *Pred vratima caričine sobe* (2003) i *Drugi miris crveno* (2011). Priredio prvi zbornik mladih, kosjerskih autora *Glasovi*. Živi u Kosjeriću.

Danilo Vuksanović (1973, Sombor), diplomirao je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, smer grafika, gde je stekao i zvanje magistra likovnih umetnosti, smer crtež. Član je ULUV-a, ULUS-a i međunarodnog muzejskog komiteta (ICOM). Učestvovao na više kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je nekoliko nagrade za likovno stvaralaštvo i fotografiju. Objavio je knjigu crteža i prozaida *Duali* (sa Milošem Zupcem, 2007) i knjigu *Epizoda* (2008). Piše likovnu kritiku. Njegovi radovi se nalaze u različitim zbirkama u zemlji i inostranstvu. Zaposlen je u Galeriji Matice srpske kao konzervator-restaurator.

Divna Vuksanović (1965, Beograd), diplomirala je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu i Filozofskom fakultetu u Beogradu; magistrirala je iz oblasti teatrologije, a doktorirala iz domena savremene filozofije i estetike. Objavila je četiri nauč-

ne studije iz oblasti estetike, teorije kulture i medija i 10 književnih ostvarenja (poezija, poetska proza, kratka proza, romani za decu). Objavljene knjige iz književnosti: *Madona dugog vrata* (1992), *Opažač, opažena* (1997), *Glava harfe* (s D. J. Danilovom, 1998), *Život s trolovima*, I deo (1998), *Patološke priče* (1999), *Život s trolovima I i II* (2002), *Štipaljka u hulahopkama* (2004), *Avanture sa stvarima* (2003), *Lezi mi na leđa, trole!* (2006), *Okultno krvarenje* (2009). Radi kao profesorica na Fakultetu dramskih umetnosti Univerziteta umetnosti u Beogradu.

Bojan Samson (1978, Osijek), diplomirao je srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Od 2004. bio je pokretač poetsko-performativnih grupa *Fantazuka*, *Fantazuka Nova* i *Fantazuka 3*. Objavio zbirku poezije *Super-blues* (2007). Višegodišnji angažman u Centru za novu književnost *Neolit* zaokružio je objavljivanjem Zbornika nove nosovadske poezije *Nešto je u igri* (2008). Objavljivao prozu i poeziju u više časopisa. Povremeno piše tekstove za rok bendove. Živi u Novom Sadu.

Pol Sanda (*Paul Sanda*; 1961, Vandeja, Francuska), pesnik i vajar rođen. Njegova poezija, često barokne teksture, pod snažnim uticajem nadrealizma, poseže i za ezoterijom i alhemijom. Autor petnaestak knjiga pesama, kojima su predgovore pisali Frederik Tristan, Mark Peti, Žak Abej... i koje su ilustrovali Klod Belgard, Ž. G. Gvezeneg, Mark Žanson, Olivije de Sagazan, Didje Serple... Zastupljen je u *Antologiji masonskih i simboličkih pesnika* Žan-Lika Maksansa (Dervi), kao i u *Antologiji Les Riverains du feu (Stanovnici vatre)* Kristofa Dofena (*Le Nouvel Athanor*, 2009). Njegova poezija je proslavljena u biografiji „Têtes Raides“ (*Seghers*). Takođe je autor veoma zapaženih eseja o ezoteriji, poput *Haute Magie des pentacles de l'abbé Julio* (2009). Upravnik je *Kuće nadrealista* u Kord-sir-Sjel u Tarnu, konzervatorij arhiva i umetničkih objekata. Takođe vodi izdavačku poduhvat *Rafael de Surtis*, usmeren ka istorijskom nadrealizmu i njegovim nastavljajcima, ali koji je takođe u svojim pojedinim edicijama otvoren za poetsku prozu i kvalitetnu svetsku poeziju (Vesas, Sedergran, Karpelan, Hamsun...), umetnost (Kuto, Demarn, Labis) i duhovnost (Lima de Freitas...).

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fa-

kultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Sarađuje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti XX veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2012). Živi u Beogradu.

Olga Stojanović objavila je zbirku poezije *Slože(ne) rečenice: zapisi iz toplog doma* (1996), prozne knjige: *Ana Karenjina* (1996), *Kvarovi: prost-modernistička proza sa zloupotrebom spisateljskog položaja* (2004), *Veliko predstavljanje* (2006) i dramu *Trio dramon* (2009).

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Ulrih Vajsštajn (*Ulrih Weisstein*), profesor emeritus uporedne književnosti i germanistike na Univerzitetu u Indijani. Jedan od pionira intermedijalnih proučavanja. Polja interesovanja: drama, književnost dvadesetog veka, englesko-nemačke književne veze. Objavljene studije: *Max Frisch Biografie: Ein Spiel* (1967), *Vergleichende Literaturwissenschaft* (1968), *Einführung in die Vergleichende* (1968), *Max Frish* (1971), *Essence of Opera* (1969) *Comparative Literature and Literary Theory* (1973), *Expressionism as an International Literary Phenomenon* (1973), *Selected Essays on Opera by Ulrich Weisstein* (2006).

Dragana Zubac (1976, Novi Sad), diplomirala je francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Živi u Novom Sadu.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), diplomirao je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je knjigu poezije *Pogledalo* (2010), za koju je dobio „Brankovu nagradu“ i *Crno svetlo* (2012). Živi u Novom Sadu.